Пролетарыі ўсіх краін, еднайцеся!

Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

Совецкая Беларусь

ОРГАН ЦК КП(б) БЕЛАРУСІ, СОЎНАРКОМА І ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР

№ 60 (7621) | Субота, 8 красавіка 1944 г. | Цана 20 к.

СЁННЯ Ў НУМАРЫ:

Шырыць перадмайскае соцыялістычнае спаборніцтва!

Соцыялістычнае спаборніцтва рабочых, калгаснікаў, інтэлігенцыі нашай Радзімы ператварылася ва ўсенародны рух мільёнаў. Працоўныя ахоплены гарачым патрыятычным імкненнем—аддаць усе свае сілы, энергію і здольнасці на дапамогу фронту, на канчатковы разгром нямецка-фашысцкіх вылюдкаў. Совецкіх людзей натхняюць бліскучыя перамогі Чырвонай Арміі, якая паспяхова прасоўваецца на захад, громячы нямецкіх акупантаў. Працоўныя нашай краіны сваёй напружанай працай дэманструюць бязмежную любоў і адданасць маці-радзіме, большэвіцкай партыі, свайму правадыру і другу роднаму таварышу Сталіну.

Зараз, напярэдадні дня агляду баявых сіл працоўных—1 Мая, соцыялістычнае спаборніцтва разгортваецца з новай сілай. Увайшло ў традыцыю нашага народа сустракаць гэты дзень новымі вытворчымі перамогамі, новымі слаўнымі справамі.

Днямі ў газеце «Совецкая Беларусь» быў апублікаваны зварот калектыва аднаго з перадавых прадпрыемстваў Совецкага Саюза—завода «Красный пролетарий». Краснапролетарцы заклікаюць рабочых, інжынерна-тэхнічных работнікаў прамысловасці і транспарта нашай Айчыны сустрэць свята Першага Мая новым уздымам соцыялістычнага спаборніцтва, новымі вытворчымі перамогамі.

Патрыятычны пачын калектыва завода «Красный пролетарий» шырока падхоплен працоўнымі вызваленых раёнаў Беларусі. Зараз паўсямесна ідзе абмеркаванне зварота краснапролетарцаў. Рабочыя, інжынерна-тэхнічныя работнікі і служачыя горача падтрымліваюць ініцыятыву перадавога прадпрыемства нашай краіны, бяруць на сябе дадатковыя канкрэтныя абавязацельствы па дастойнай сустрэчы трэцяга ваеннага Мая.

Ужо ў першыя дні перадмайскага спаборніцтва значна павысілі прадукцыйнасць працы рабочыя і служачыя прадпрыемства, дзе дырэктарам тав. Сотчанка. Нядаўна брыгада тав. Кір'янчыка атрымала спецыяльнае заданне. Для выканання яго патрабавалася не менш 25 рабочых з затратай 6—7 дзён. Працаваць давялося ў цяжкіх умовах, патрэбны былі спецыяльныя збудаванні. Ажыццявіўшы рад рацыяналізатарскіх прапаноў, брыгада ў 5 чалавек справілася з даручанай справай за два дні.

Майстры тт. Анісімаў і Іваноў (Гомельскае паравознае аддзяленне і дэпо) рацыяналізавалі замену фасонных частак і дэталей, шырока выкарыстоўваюць мясцовыя рэсурсы. Гэтым яны паскорылі працэс аднаўлення і мантаж сістэмы водазабеспячэння.

На заводзе, дзе дырэктарам тав. Калешка, усе рабочыя ўключыліся ў перадмайскае спаборніцтва. Яно тут падначалена адной мэце: хуткімі тэмпамі аднавіць завод, даць дзяржаве прадукцыю строга ў вызначаны тэрмін.

Але-ж не ўсе яшчэ калектывы ўключыліся ў спаборніцтва. Дзе-ні-дзе рабочыя і служачыя нават не ведаюць аб звароце краснапролетарцаў. Таму неабходна шырока абмеркаваць на сходах гэты зварот, уключыцца ў спаборніцтва, узяўшы на сябе рад новых, дадатковых абавязацельстваў па дастойнай сустрэчы міжнароднага свята працоўных. Важна, каб **усе** рабочыя спаборнічалі, каб спаборніцтва было **масавым.**

Абавязак кіраўнікоў прадпрыемстваў, інжынерна-тэхнічных работнікаў, партыйных і прафсаюзных арганізацый заключаецца ў тым, каб узначаліць гэтае спаборніцтва, творчы парыў працоўных паставіць на службу хутчэйшаму аднаўленню нашых фабрык і заводаў, калгасаў і МТС. Шырока разгорнем перадмайскае соцыялістычнае спаборніцтва, хуткімі тэмпамі адновім народную гаспадарку вызваленых раёнаў рэспублікі, залечым раны, нанесеныя ворагам. Дадзім дзяржаве больш прамысловай і сельскагаспадарчай прадукцыі, дапаможам Чырвонай Арміі наблізіць дзень канчатковага разгрому нямецка-фашысцкіх акупантаў!

Рыбалавецкія брыгады ў калгасах

Выканаўчы камітэт Палескага абласнога Савета дэпутатаў працоўных зацвердзіў план лову рыбы па сістэме спажывецкай каапераціі. За кааператыўнымі арганізацыямі замацаваны вадаёмы, прытокі і вазёры па рацэ Днепр у межах Камарынскага раёна.

Прыступлена да заключэння дагавораў з калгасамі Камарынскага раёна і стварэння рыбалавецкіх брыгад.

Ад Совецкага Інформбюро

АПЕРАТЫЎНАЯ ЗВОДКА ЗА 7 КРАСАВІКА

На працягу 7 красавіка нашы войскі на захад ад СКАЛА вялі баі па знішчэнню акружанай групіроўкі праціўніка і адбівалі яе спробы прабіцца з акружэння ў заходнім напрамку. У баях за 6 красавіка ў гэтым раёне нашымі войскамі знішчана больш 4.000 нямецкіх салдат і афіцэраў і захоплены наступныя трафеі: транспартных самалётаў «Ю-52»—5, гармат рознага калібра—17, танкаў—7, аўтамашын—1.400. На паўднёвы захад ад горада ТАРНОПАЛЬ нашы войскі адбівалі атакі вялікіх сіл пяхоты і танкаў праціўніка, якія імкнуліся прабіцца на дапамогу да акружанай групіроўкі.

На КІШЫНЁЎСКІМ напрамку нашы войскі, пасля двухдзённых упорных баёў, авалодалі ўездным цэнтрам Малдаўскай ССР горадам ОРГЕЕЎ—важным апорным пунктам абароны немцаў на подступах да КІШЫНЁВА.

На ОДЭСКІМ напрамку нашы войскі авалодалі раённым цэнтрам Одэскай області БЯЛЯЕЎКА, а таксама з баямі занялі больш 60 другіх населеных пунктаў і сярод іх вялікія населеныя пункты КАПАКЛЕЕЎКА, БУДЗЁНАЎКА, ЕРМЕЕЎКА, МАНГЕЙМ, КАРСТАЛЬ (28 кілометраў на паўночны захад ад ОДЭСЫ), МАЯКІ, МАРЫНАЎКА, НОВАЯ ЭМЕТАЎКА, КУБАНКА, СТАРАЯ ДАФІНАЎКА, НОВАЯ ДАФІНАЎКА (16 кілометраў на паўночны ўсход ад ОДЭСЫ), ЧАБАНКА, ГРЫГОР'ЕЎКА і чыгуначныя станцыі КОШКАВА, КРАМІДАЎКА. Значная група нямецкіх войск, якая складаецца з рэштак 5—6 дывізій, акружана нашымі войскамі на поўнач ад РАЗДЗЕЛЬНАЯ і знішчаецца. За 6 і 7 красавіка ў гэтым раёне немцы пакінулі на полі бою больш 5.000 трупаў. Узята ў палон больш 1.000 нямецкіх салдат і афіцэраў. Захоплена 64 гарматы і 24 танкі. На станцыі ВЯСЁЛЫ КУТ нашымі войскамі захоплена 1.100 вагонаў з рознай маёмасцю, з іх 64 вагоны са снарадамі, 31 вагон з авіябомбамі, 81 вагон з продфуражом, 50 вагонаў з заводскім абсталяваннем, якое немцы вывозілі з ОДЭСЫ ў Германію. Па папярэдніх даных, пры авалоданні горадам і чыгуначным вузлом РАЗДЗЕЛЬНАЯ нашымі войскамі захоплены наступныя трафеі: гармат—44, з іх 12 цяжкіх, паравозаў—17, вагонаў з ваеннай маёмасцю—500, складаў—3, чыгуначных эшалонаў—6, з іх адзін эшалон з гарматамі і танкамі і два эшалоны з раненымі нямецкімі салдатамі і афіцэрамі.

На другіх участках фронта ў радзе пунктаў ішлі баі мясцовага значэння.

На працягу 6 красавіка нашы войскі на ўсіх франтах падбілі і знішчылі 40 нямецкіх танкаў. У паветраных баях і агнём зянітнай артылерыі збіта 45 самалётаў праціўніка.

МАСКВА, КРЭМЛЬ.

Таварышу СТАЛІНУ

Мы, настаўнікі і вучні Касцюковіцкай сярэдняй школы, дзякуем Вам, дарагі і любімы Іосіф Вісарыёнавіч, за вызваленне нас ад нямецкіх акупантаў. Жадаючы дапамагчы Чырвонай Арміі хутчэй знішчыць ворага, мы ўнеслі ў фонд абароны краіны 33.000 рублёў. На сабраныя сродкі просім пабудаваць танк «Помста» танкавай калоны «Совецкая Беларусь».

Жывіце доўгія годы, родны наш бацька і настаўнік Іосіф Вісарыёнавіч, на дабро нашай слаўнай Айчыны.

Дырэктар Касцюковіцкай СШ
Іван Владзіміравіч КАЦУК.
Сакратар комсамольскай арганізацыі
Галіна Якаўлеўна ГЕРАШЧЭНЯ.

Гор. Касцюковічы,
Магілёўскай області,
БССР.

Касцюковічы, Магілёўскай області
Дырэктару Касцюковіцкай сярэдняй школы таварышу КАЦУК
Сакратару комсамольскай арганізацыі таварышу ГЕРАШЧЭНЯ

Прашу перадаць настаўнікам і вучням Касцюковіцкай сярэдняй школы, якія сабралі 33.000 рублёў на пабудову танка ,,Помста“, маё гарачае прывітанне і падзяку Чырвонай Арміі.

І. СТАЛІН.

Дапамога краснаярскіх чыгуначнікаў

Калектыў Краснаярскай чыгункі ўзяў шэфства над вызваленай ад нямецкіх акупантаў Беларускай магістраллю. На-днях краснаярцы адправілі падшэфным вырабленыя ў нерабочы час будаўнічыя дэталі некалькіх службова-тэхнічных памяшканняў. Аддзелы рабочага забеспячэння паслалі насенне гародніны на 150 гектараў, 20 галоў буйнай рагатай жывёлы, 23 вагоны з розным абсталяваннем.

Грозныя машыны пойдуць далей на захад

Працоўныя Рэчыцкага раёна з кожным днём павялічваюць узнос на будаўніцтва танкавай калоны «Адказ Рэчыцы». Сума набліжаецца ўжо да 3 мільёнаў рублёў. Як вядома, у пісьме на імя таварыша Сталіна працоўныя прасілі перадаць гэтую танкавую калону Н-скаму Гвардзейскаму танкаваму Данскому Чырвонасцяжнаму ордэна Суворава корпусу, які вызначыўся пры вызваленні Рэчыцы. Камандзір корпуса гвардыі генерал - маёр танкавых войск Панаў прыслаў пісьмо сакратару Рэчыцкага райкома партыі, старшыням райвыканкома і горвыканкома, у якім просіць перадаць працоўным раёна гарачую падзяку за клопаты аб умацаванні бронетанкавых сіл Чырвонай Арміі.

«Грозныя машыны, пабудаваныя на грошы працоўных Рэчыцкага раёна, — гаворыцца ў гэтым пісьме,—ва ўмелых руках нашых гвардзейцаў пойдуць далей на захад, на поўнае вызваленне нашай свяшчэннай совецкай зямлі ад праклятай фашысцкай погані. Асабісты састаў даручанага мне корпуса запэўнівае працоўных горада Рэчыцы і Рэчыцкага раёна, што аддасць усе свае веды і сілы для хутчэйшага вызвалення ўсіх нашых совецкіх людзей з фашысцкай няволі, для дасягнення поўнай перамогі над ворагам».

Гаспадары завода

Цяжка было пакідаць родны завод. Але вайна... Франц Вікенцевіч аддаў апошні загад:

— Завод разабраць. Абсталяванне закапаць. Нічога не знайсці ворагу тут, апрача пустога месца.

Старыя, кадравыя рабочыя сваімі мазолістымі рукамі апусцілі ў яму разабраныя варштаты. А ў ноч, калі навокал стаяла цішыня, па беразе ракі Прыпяць рухалася чыясьці чалавечая постаць. Вось човен асцярожна адчаліў ад берага, і плавец усё мацней і мацней налягае на вёслы...

І хто ведае, колькі разоў у гэту кароткую летнюю ноч таямнічы човен то аддаляўся, то зноў прычальваў да берага.

— Усё скончана, — сказаў Франц Вікенцевіч. Буду жыў— дастану.

Раніцай, як звычайна, механік быў такі-ж жывы і бадзёры. У пустым корпусе завода ён сказаў на развітанне кадравікам некалькі хвалюючых слоў:

— Цяпер, дарагія, заменім варштат на вінтоўку. Вораг на роднай зямлі. Разгромім яго, тады зноў прыдзем на завод.

Гэта быў апошні дзень заводскага жыцця. З болем у сэрцы працаўнікі пакідалі сваё роднае прадпрыемства.

...Нямецкая гадзюка прыпаўзла на Прыпяць. Бандыты ўжо не адзін дзень шнырылі па бязлюдных кватэрах заводскага пасёлка ў пошуках рабочых завода. Фашысцкія вылюдкі даведаліся, што машыны засталіся на тэрыторыі пасёлка. Але дзе? Яны аб'явілі: хто знойдзе абсталяванне—атрымае ўзнагароду.

І вось варштаты, якія былі так старанна захаваны, ляжаць ля сцен завода. І ўдзень і ўночы нямецкі вартавы з аўтаматам наперавес ходзіць каля іх, сцеражэ. Хутка на пасёлку стала вядома, што адкапаныя варштаты—справа рук здрадніка. Падлюга прадаўся немцам і яшчэ даў абяцанне бандытам дастаць з ракі абсталяванне сілавой гаспадаркі.

45 дзён нырялі немцы ў Прыпяць. Але знайсці што-небудзь так і не давялося.

...На завод прышлі яго сапраўдныя гаспадары. Сакрушальным ударам Чырвоная Армія вышвырнула адгэтуль нямецкую погань. Пачалося новае жыццё, поўнае хвалюючых, незабыўных дзён.

— З чаго пачнем?—пыталіся рабочыя ў Франца Вікенцевіча.

— Пачнем, дарагія, пачнем. Заўтра на Прыпяць.

Чаго на Прыпяць—ніхто не ведаў. Але калі ўбачылі, што першыя часткі машын—залатнікі, дышлы, залатніковыя штангі Франц Вікенцевіч прывёз іменна з ракі, усё стала зразумелым.

Так пачалося аднаўленне мозырскага завода «Пхоў». Ніхто з аднаўленцаў не лічыўся ні з чым. Тут забылі аб адпачынку, аб сне. Кожны імкнуўся ўбачыць вынік сваёй напружанай працы. Намаганне галоўнага механіка завода Франца Вікенцевіча было падтрымана ўсім калектывам. 77-гадовы Якаў Плавінскі захаваў пілаточны варштат, два паждачныя камні і многа іншага інструменту. Як толькі на завод прышлі аднаўленцы — Якаў Плавінскі адразу-ж перадаў механіку інструмент.

Вялікую дапамогу ў зборы інструменту аказалі комсамольцы. Па вінціку, па гайцы збіралі яны гаспадарку завода.

Завод ажыў. Тут можна было бачыць маладую работніцу Люсю Усаву з газетай у руках. Яна чытала зводкі Совінформбюро, расказвала рабочым аб гераічнай працы па аднаўленню народнай гаспадаркі. Неўзабаве вышаў першы нумар насценнай газеты «Заводскі гудок».

Ішлі дні. У машынным аддзяленні заканчвалася зборка рухавіка. Устанаўліваліся апошнія дэталі, якія былі выцягнуты з дна ракі.

— Калі назначаецца пуск?— запытаўся машыніст у Франца Вікенцевіча.

— Ад вас залежыць, толькі ад вас,—адказаў механік.

Слесары, машыністы не выходзілі з сілавой. Яны і самі ведалі, што пуск машыны — гэта справа іх рук. І вось надышоў доўгачаканы дзень. Машына гатова. Стаіць яна на тым-жа самым месцы, дзе была і да вайны.

— Сэрца завода адноўлена,— хвалюючыся, гаворыць Франц Вікенцевіч. —Заўтра з новай сілай заб'ецца пульс яго жыцця.

22 сакавіка. У машынным аддзяленні надзвычайнае ажыўленне. За доўгім драўляным сталом размясціліся лепшыя людзі завода.

— Дні напружанай працы,— гаворыць дырэктар тав. Фіцнер, —прынеслі нам перамогу. За 27 дзён мы аднавілі завод.

І раптам словы дырэктара зніклі ў гуле рухавіка. Франц Вікенцевіч Вікенцьеў налёг на рычаг і даў першы гудок.

Завод ажыў.

В. ЛЯЎКОЎ.

ПЕРАДМАЙСКАЕ СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЕ СПАБОРНІЦТВА

Перавыконваюць нормы

Новымі вытворчымі поспехамі адзначаюць першыя дні перадмайскага соцыялістычнага спаборніцтва рабочыя Гомельскага паравознага аддзялення і дэпо. Майстры тт. Іваноў і Анісімаў, якія кіруюць аднаўленнем і мантажом сістэмы водазабеспячэння, рацыяналізіравалі замену фасонных частак і дэталей абсталявання і сеткі. Гэта паскорыла работу і дало магчымасць больш шырока скарыстаць мясцовыя рэсурсы.

Значна павысілі прадукцыйнасць працы работнікі электрасілавога цэха. Уключыўшыся ў перадмайскае спаборніцтва, яны пачалі перавыконваць нормы выпрацоўкі. Электраманцёры тт. Калашнікаў, Паплаўны і Канцавы выпрацоўваюць удзень да 150 процантаў нормы. Манцёр тав. Кароўкін выкарыстоўвае старае, пашкоджанае абсталяванне.

Змена вугальнага склада, якой кіруе тав. Ткачэнка, затрачвае для падачы тоны вугалю на паравоз 2—2 з паловай мінуты, замест трох мінут па норме. Рабочыя тт. Серы, Лізагуб, Яроменка, Данільчанка і другія выконваюць зменныя заданні ў сярэднім на 167 процантаў.

Выдатнага поспеху дабіліся электразваршчыкі дэпо тт. Умрыкін і Рафалоўскі. У першыя дні красавіка яны павысілі прадукцыйнасць працы ў параўнанні з лютым і сакавіком на 10—20 процантаў. Яны даюць не менш 170—180 процантаў зменнага задання.

М. ГОНАЎ.

Шырыцца спаборніцтва

Ва ўсіх цэхах і зменах завода, дзе дырэктарам тав. Калешка, абмяркоўвалася пытанне аб падтрыманні ініцыятывы краснапролетарцаў і ўключэнні ў перадмайскае соцыялістычнае спаборніцтва.

У сакавіку першынство ў спаборніцтве заваяваў цэх, дзе начальнікам тав. Ракашоў. Члены яго брыгады змагаюцца, каб утрымаць першынство і надалей.

З кожным днём у рады спаборнічаючых становяцца ўсё новыя цэхі, брыгады і рабочыя.

Нядаўна двойчы Герой Совецкага Саюза гвардыі падпалкоўнік А. І. Пакрышкін наведаў Маскву і сустрэўся з Героем Соцыялістычнай Працы, вядомым канструктарам самалётаў, лаурэатам Сталінскай прэміі С. А. Лавачкіным. Герой расказаў канструктару аб сваіх баявых поспехах; ён асабіста збіў 53 фашысцкія самалёты.

НА ЗДЫМКУ: С. А. Лавачкін (справа) гутарыць з А. І. Пакрышкіным.

Фото **А. Лес.**

План выканан

Шырыцца перадмайскае соцыялістычнае спаборніцтва сярод работнікаў леспрамгасаў нашай рэспублікі.

Выконваючы ўзятыя абавязацельствы, некаторыя леспрамгасы значна палепшылі сваю работу. Так, напрыклад, Хойніцкі леспрамгас выканаў план нарыхтоўкі лесу на 136 процантаў, вывазкі — на 123, Калінкавіцкі —адпаведна на 180 і 115 проц. Выканалі таксама свае планы Нараўлянскі і Гомельскі леспрамгасы.

БУДНІ ФРАНТАВОЙ ЧЫГУНКІ

СПЕЦЫЯЛЬНАЕ ЗАДАННЕ

Майстра водазабеспячэння тав. Фільчанку тэрмінова выклікалі да начальніка паравознага аддзялення. Начальнік аддзялення, уручаючы яму двухтыднёвую камандзіроўку, сказаў:

— Вы накіроўваецеся на станцыю Н. Там будзеце выконваць спецыяльнае заданне наркома па водазабеспячэнню і пропуску важных воінскіх паяздоў. Спадзяюся, што ні адзін з іх не будзе затрыман на станцыі па віне водазабеспячэнцаў.

— Заданне выканаю, — паследваў адказ.

На станцыю майстар паехаў з першым-жа поездам. Яшчэ па дарозе ён разгаварыўся з машыністамі, якія пачалі скардзіцца на тое, што на станцыі Н. даводзіцца прастойваць многа часу з-за маруднага набору вады.

— Вось бачыш, — гаварыў машыніст, — еду добра, нагон ёсць. Але ўвесь ён прападае на гэтай праклятай станцыі...

На станцыі Фільчанка, не сыходзячы з паравоза, уважліва сачыў, як ідзе набор вады. Спачатку доўга шукаў водазабеспячэнцаў, потым доўга вазіўся ля воданапорнай калонкі. Шляхі ля калонкі былі загружаны шлакам. Гэта перашкаджала працаваць. Ва ўсім адчувалася адсутнасць гаспадарскага вока, моцнай камандзірскай рукі, добра была бачна нявопытнасць работнікаў. Набор вады ішоў марудна. У гэты час падыйшлі людзі з іншых паравозаў і пачалі падганяць.

У гэты-ж дзень вечарам Фільчанка сабраў усіх водазабеспячэнцаў. Ён расказаў ім аб важнасці іх работы, аб пераможным руху Чырвонай Арміі, аб тым, чым павінны ён дапамагчы чыгуначнікі.

У свой страсны ўсхваляваны расказ ён уклаў усю сваю душу комуніста, усю прамату і шчырасць старага кадравага рабочага-чыгуначніка. Гэта была гутарка патрыёта, які добра ведаў жыццё і сваю справу.

Яго задушэўныя, праўдзівыя словы выклікалі людзей на шчырую размову. Кожны выступіў і расказаў аб сваёй рабоце. Майстар даведаўся аб усім, што трэба было для таго, каб згуртаваць і накіраваць калектыў на дакладнае выкананне спецыяльнага задання.

У наступны дзень на вадакачцы вісеў ужо дакладны план-графік работы, у якім былі вызначаны абавязкі кожнага работніка. Следуючы прыкладу майстра, падцягнуліся, сталі патрабавальней машыністы вадакачкі. Шляхі да калонкі былі ачышчаны, сама калонка прыведзена ў парадак. Ліквідаваны ўсе няспраўнасці механізмаў. Нехапала людзей. Майстар паклапаціўся аб дадатковым наборы рабочай сілы. Ля вадакачкі пярэсціліся стракатыя хусткі і касынкі калгасных дзяўчат. Гэта былі нявопытныя людзі. Прышлося навучаць іх. І Фільчанка збіраў кожны вечар рабочых, гутарыў з імі, праводзіў тэхнічныя заняткі. Днём дапамагаў у машынным аддзяленні, удзень і ўночы бываў на шляхах, ля калонак і механізмаў, расказваў і паказваў, як трэба працаваць.

Устанавіў ён і начныя дзяжурствы рассыльных. У свабодныя дні вучыў дзяўчат—рассыльных рабоце вадаліваў і памочнікаў машыністаў вадакачкі. Адна з іх, Надзя Пяруцька, самая здольная і рухавая, за некалькі дзён навучылася выдатна спалучаць работу вадаліва і рассыльнай.

Бясконцай вераніцай ішлі праз станцыю паязды, але ні адзін машыніст ні разу не даў сігнала:

— Хутчэй вады!

У клапатлівай, амаль кругласутачнай працы непрыкметна прайшлі для Фільчанкі два тыдні. Вяртаючыся на паравоз, ён з задавальненнем слухаў, як гаварыў машыніст:

— Цуды на станцыі Н. Раней стаялі там чорт ведае колькі, а цяпер за 10 хвілін набярэш поўны тэндар і ніякіх табе затрымак, ніякіх «пробак»... Здорава!

І вось Фільчанка зноў у кабінеце начальніка. Справаздача скончана. Начальнік аддзялення моцна паціснуў руку майстру і ўручыў тэлеграму. У ёй гаварылася, што начальнік чыгункі генерал-дырэктар дзякуе майстру Фільчанку за выдатнае выкананне спецыяльнага задання і прэміруе яго месячным акладам. Потым начальнік аддзялення прачытаў другую тэлеграму, у якой гаварылася аб неабходнасці тэрмінова аднавіць водазабеспячэнне на станцыі...

Начальнік сказаў:

— Складаная і вельмі важная справа. Гэта таксама работка для цябе, стары. І, цёпла ўсміхнуўшыся, яшчэ раз моцна паціснуў майстру руку:

— Жадаю новых поспехаў!

Н. ЗЕЛКІН.

Палеткі зноў зашумяць ураджаем

Сумленна працавалі і дружна жылі калгаснікі сельгасарцелі «Энергія». Яны любілі сваю зямлю і руплiва, па-гаспадарску апрацоўвалі яе. Зямля плаціла старыцаю. У 1940 годзе калгаснікі заваявалі высокі ўраджай, з кожнага гектара сабралі па 120 пудоў зерпавых і 1.200 пудоў бульбы. Датэрмінова выканалі дзяржаўныя пастаўкі. На кожны працадзень было размеркавана па 5 кілаграмаў зерня, да 10 кілаграмаў бульбы і многа іншых прадуктаў.

Яшчэ больш высокі ўраджай калгаснікі меркавалі сабраць у 1941 годзе. Да гэтага было прыкладзена многа сілы, старання, умення. Веснавую сяўбу правялі на высокім агратэхнічным узроўні і ў сціслыя тэрміны. Калгасныя палеткі зашумелі багатым ураджаем пшаніцы, ячменю, аўса. Але не ўдалося калгаснікам выкарыстаць сваё багацце. Пачалася вялікая бітва з нямецкімі разбойнікамі, якія напалі на нашу мірную краіну.

Немцы, як саранча, накінуліся на багацці калгаснікаў. Яны пачалі рабаваць усё, што трапляла пад рукі. Гэтыя вылюдкі да ніткі абабралі калгаснікаў Дзяніса Шкуратава, Андрэя Шкуратава, 60-гадовую Марыю Кліменцеўну Стампакову і ўсіх астатніх.

Больш двух год здзекаваліся немцы над калгаснікамі, але савецкія людзі верылі, што прыдзе вызваленне. Яны чакалі яго і рабілі ўсё, каб нанесці немцам як мага больш шкоды. З радасцю калгаснікі сустрэлі сваю вызваліцельніцу—Чырвоную Армію.

З першых дзён пачалося аднаўленне калгаснай гаспадаркі. Людзі працавалі з нябывалым вытворчым уздымам. Усе яны жадалі толькі аднаго — хутчэй аднавіць сваю гаспадарку і адрадзіць былую славу калгаса.

За тры першыя дні калгаснікі поўнасцю засыпалі насенныя фонды і арганізавалі збор насення для суседніх калгасаў, якія яшчэ больш пацярпелі ад нямецкіх бандытаў. Неўзабаве 103 цэнтнеры былі перададзены суседзям.

Інвентар увесь адрамантаваны. Вялікая заслуга ў гэтым калгасных кавалёў Еўдакіма Якаўлевіча Ефімава і Сцяпана Максімавіча Цурганава. Яны працавалі, не лічачыся ні з часам, ні з цяжкасцямі. Зараз тт. Ефімаў і Цурганаў рашылі дапамагчы суседнім калгасам. Яны адрамантавалі ўжо частку інвентара ў калгасах «Ударнік», імені Варашылава, «Праўда».

Узорна падрыхтавалася да сяўбы брыгада Арыны Васільеўны Івашчанка. У гэтым годзе брыгада будзе сеяць 20 гектараў пшаніцы, столькі-ж ячменю, 24 гектары бульбы і 32 гектары лёну. Пад гэтыя культуры вызначаны зямельныя ўчасткі, вывозіцца гной.

У брыгадзе добра паладжан улік працадзён. Працоўныя кніжкі выразна гавораць аб напружанай працы калгаснікаў. Так, напрыклад, калгасніца Таццяна Зімніцкая выпрацавала ў гэтым годзе 105 працадзён, Ніна Сігнева—95 працадзён, Елізавета Шкуратава — 90.

Вялікім аўтарытэтам сярод калгаснікаў карыстаецца старшы конюх Максім Філіпавіч Цурганаў. Ён клапатліва даглядае кожнага каня, рупліва рыхтуе яго да веснавых работ. Ён сочыць за правільным выкарыстаннем цягла, сам рамантуе збрую. Многа лейцаў, гужоў зроблена ім пра запас, на гарачы час сяўбы.

Абмеркаваўшы зварот калгаснікаў сельгасарцелі «КІМ», Хойніцкага раёна, калгаснікі ўзялі на сябе абавязацельства вырасціць стопудовы ўраджай. Гэта абавязацельства будзе выканана. Шырокія калгасныя палеткі зноў зашумяць багатым ураджаем.

В. ЧУМАКОЎ.
(Наш кар.).

Мсціслаўскі раён,
Магілёўская вобласць.

АГЛЯД ДРУКУ

Важнейшая задача нашага друку

Газета «Сталінская праўда»—орган Веткаўскага райкома КП(б)Б—з самага пачатку вызвалення раёна ад нямецкіх акупантаў правільна асвятляе жыццё раёна. У першым нумары газеты змешчан зварот райкома і райвыканкома, у якім гаворыцца:

«Рамонт дарог і мастоў, зберажэнне дзяржаўнай, кааператыўнай і калгаснай маёмасці, збор трафейнага ўзбраення і здача яго Чырвонай Арміі, хуткае аднаўленне разбуранай фашыстамі гаспадаркі—з'яўляецца справай чэсці кожнага совецкага грамадзяніна».

Газета з дня ў дзень растлумачвае задачы, пастаўленыя гэтым зваротам перад працоўнымі раёна, мабілізуе на хутчэйшае іх вырашэнне. У нумары 3 у перадавым артыкуле газета падкрэслівае, што «сельскія советы і ўпаўнаважаныя вёсак павінны сачыць за спраўнасцю мастоў і дарог, каб бесперабойна дастаўляць фронту боепрыпасы і харчаванне», і тут-жа змяшчае невялікі, але выразны допіс «Пабудуем мост». Газета паведамляе, што «калгаснікі вёскі Касіцкае пабудавалі за адзін дзень новы мост, каб часці Чырвонай Арміі маглі рухацца наперад».

У нумары 5 газета паказвае ўзаемадапамогу калгасаў у аднаўленні гаспадаркі і прыводзіць прыклады, як калгаснікі вёскі Пажуеўка дапамагаюць сівенскім і барбянскім калгаснікам у будаўніцтве жыллёвых памяшканняў. Яны накіравалі 14 падвод для вывазу будаўнічых матэрыялаў.

У нумары 11 за 15 сакавіка ў перадавым артыкуле газета піша:

«Кожны калгас, брыгада, звяно, калгаснік і калгасніца павінны сустрэць веснавую сяўбу ўсебакова падрыхтаванымі. Гэтага патрабуюць інтарэсы нашай радзімы. Радзіма патрабуе—павінна быць зроблена».

Газета «Сталінец» — орган Журавіцкага райкома КП(б)Б—змяшчае невялікія, але баявыя артыкулы, у якіх паказвае дзейнасць раённых арганізацый, сельскіх советаў, калгасаў па адраджэнню разбуранай нямецкімі варварамі сельскай гаспадаркі.

Аб мэтаімкнёнасці газеты «Сталінец» дастаткова ярка гавораць перадавыя артыкулы, змешчаныя ў лютым і сакавіку: «Забеспячэнне сем'яў ваеннаслужачых», «Шырэй спаборніцтва!», «Хлеб дзяржаве—удар па ворагу», «Калгасу — рабочы план», «Арганізацыя звенняў—барацьба за ўраджай» і другія.

Аднак не ўсе газеты зразумелі свае задачы. Некаторыя з іх змяшчаюць перадавыя артыкулы і артыкулы сваіх карэспандэнтаў з актуальнымі загалоўкамі, але змест іх поўны агульных разважанняў. Такая газета не адчувае пульс жыцця раёна, яна абмяжоўваецца фіксіраваннем фактаў, не робячы ніякіх рывадаў і не высоўваючы ніякіх задач.

Крычаўская раённая газета «Шлях соцыялізма» (рэдактар тав. Антонава Л. К.) змяшчае нямала матэрыялаў, прысвечаных аднаўленню народнай гаспадаркі, але яна выступае як фатограф, як пабочны назіральнік.

У нумары 13 у перадавым артыкуле газета паведамляе:

«Калгасніца Слабучкова Домна з калгаса «Ударнік», Міхеевіцкага сельсовета, на калгасным сходзе заявіла: «Не хопіць сена — збярэм бульбу, зерне здадзім, а коней пракормім і калгасную гаспадарку адновім».

А ў артыкуле «У калгасе «Барацьбіт» газета піша:

«Каб забяспечыць калгасных коней на зімовы час кармамі, калгаснікі рашылі з кожнага гектара плошчы, якая была засеяна імі ў гэтым годзе бульбай, здаць па адной тоне бульбы на корм калгасным коням».

І першы і другі прыклады—узор высокага патрыятызму нашых калгаснікаў, іх шчырага імкнення хутчэй адрадзіць калгасны лад. Але газета прывяла такія прыклады і на гэтым паставіла кропку. Яна не надае ім значэння і ў далейшым забылася пра іх. У гэтым вялікая памылка газеты.

У нумары 23 газета «Шлях соцыялізма» змясціла перадавы артыкул пад назвай «Палепшыць падрыхтоўку кадраў трактарыстаў», у якім амаль не паказана, як ідзе падрыхтоўка гэтых кадраў у раёне. Незразумела, што-ж збіраецца палепшыць раённая газета.

Мы не сустракаем на старонках крычаўскай газеты пытанняў будаўніцтва жыллёвых памяшканняў працоўных, стварэння птушкаводчых фермаў, рыбных прудоў, або пытанняў забеспячэння веснавой сяўбы цяглавай сілай. У гэты-ж час газета (№ 12) адводзіць чвэрць старонкі на артыкул «Хлеб з ізюмам». Справа ідзе аб якасці хлеба, які выпякаюць у Крычаве. Пытанне важнае. Але газета выступіла больш чым няўдала.

Калгаснікі вызваленых раёнаў праяўляюць цуды гераізму, самаадданасці ў аднаўленні калгаснай гаспадаркі. Справа чэсці раённага друку—падхапіць ініцыятыву тысячных мас калгаснікаў, узначаліць патрыятычны рух працоўных вёскі, накіраваны на тое, каб хутчэй залячыць раны, нанесеныя нямецкімі акупантамі. Ад мэтаімкнёнасці нашых раённых газет, умення своечасова прыкмеціць важнае, падтрымаць яго, развіць—у многім залежыць поспех аднаўлення калгасаў і правядзення веснавой сяўбы.

Задача адраджэння жыцця вызваленых раёнаў—агульнанародная задача. І гэта ў першую чаргу задача нашага большэвіцкага друку.

Дзень партызанскага атрада

Ноч. У лагеры цішыня. Між дрэў часам вырысоўваецца фігура вартавога, які мерна шагае ля зямлянак.

Лагер яшчэ спіць, а ў гаспадарчым узводзе пачалася работа. Камандзір узвода адпускае прадукты на снеданне. Жанчыны чысцяць бульбу.

Радыст уключае радыёпрыёмнік—і далёкі, а разам з тым такі родны і блізкі голас Масквы перадае зводку Совінформбюро.

Сонца яшчэ не рассеяла ранішняй імглы, калі дзяжурны па атраду палітрук Ш. аб'явіў пад'ём. З зямлянак адзін за адным выходзяць партызаны.

Партызанскі атрад Васіля В. жыве строгім баявым жыццём. Пад'ём роўна ў 6 раніцы. Партызаны адразу-ж бяруцца за чыстку і агляд зброі. У восем гадзін снеданне. Затым палітзаняткі, страявая падрыхтоўка, вывучэнне матэрыяльнай часткі зброі. І так—да абеда.

У той час, як палітрукі чыталі байцам зводку Совінформбюро, на камандным пункце пачалася нарада. Камандзір і камісар атрада разам з камандзірамі рот абмяркоўваюць планы баявых аперацый. Камандзір другой роты тав. Ш. дакладвае, што сёння ён пасылае дыверсійную групу на адну з чыгунак. З першай роты выходзяць на падрыў эшалона вопытны дыверсант тав. Х., з трэцяй роты—тав. А. Яны ўжо атрымалі ўзрыўчатку, бікфордавы шнуры і капсулі.

Камісар выклікае да сябе камандзіраў дыверсійных груп і дае ім апошняе настаўленне. Ён уручае дыверсантам свежыя совецкія газеты і лістоўкі.

— Распаўсюдзьце сярод насельніцтва,—гаворыць ён і выцягвае з планшэта яшчэ адну пачку лістовак. —А гэтыя трэба расклеіць на чыгуначнай станцыі. Гэта зварот да мадз'яраў, ашуканых немцамі.

Яшчэ не паспелі пайсці на работу дыверсанты, як на камандны пункт з'явіўся дзяжурны і коратка, па-ваеннаму, далажыў, што ў лагер вярнулася дыверсійная група Івана С. Следам за дзяжурным з'яўляецца малады каранасты хлопец. Гэта і ёсць Іван С., былы марак, а цяпер рашучы і смелы партызан.

— Садзіся, расказвай, — загадвае яму камісар.

— Дазвольце пачаставаць вас, —гаворыць Іван і працягвае камісару пачку нямецкіх сігарэт.— Гэта асаблівы гатунак — «трафейныя».

— І гэта ўсе вашы трафеі?

Іван хітра ўсміхаецца.

— Усе, калі не лічыць двух знішчаных нямецкіх газаходаў, спаленай баржы і адной аўтамашыны...

Іван С. даўно працуе на дыверсіі. Ён пусціў пад адкос за Бярэзінай варожы эшалон з тэхнікай і жывой сілай, некалькі разоў удзельнічаў у «рэйкавай вайне», прымаў удзел у падрыве вялікага чыгуначнага маста ў заходніх абласцях Беларусі.

Жыццё атрада звычайнае, будзённае, пячэ сваім парадкам. Надыходзіць час абеда і рота за ротай ідуць да паходнай кухні. Па лясной прасецы рушыць група ўзброеных людзей. Гэта ўзвод Канстанціна К. Ён вяртаецца з чыгункі Бабруйск—Старушкі, дзе паспяхова вёў «рэйкавую вайну».

У другой палове дня ў лагер атрада прыехаў камісар брыгады тав. Х. Ён прывёз толькі што атрыманы «Зварот да беларускага народа» за подпісам кіраўнікоў партыі і ўрада Беларусі.

Партызаны цесна акружылі камісара. Моцна сціскаючы ў руках зброю, затаіўшы дыханне, яны слухаюць гарачыя словы закліку. У строгай цішыні гучаць палкія і хвалюючыя словы:

«Таварышы! Насталі гістарычныя дні вызвалення Беларусі ад нямецка - фашысцкага звяр'я...».

Адзінадушнае «ўра» пракатваецца над лесам. Твары партызан свецяцца шчаслівымі ўсмешкамі. Камісар працягвае чытаць:

«Фашысцкія звяры, адступаючы, знішчаюць усё, што могуць, на сваім шляху... Яны хочуць ператварыць нашу родную Беларусь у пустыню, пакінуць на ёй толькі папялішчы ды руіны...

Таварышы! Бязлітасна знішчайце нямецкіх акупантаў! Нападайце на адступаючыя нямецкія часці і абозы, знішчайце іх усюды, дзе-б яны ні з'явіліся...».

Камісар замоўк. Некаторы час пануе цішыня. Твары байцоў поўны суровасці. Кожны партызан думае аб тым, што ён павінен зрабіць для сваёй Радзімы ў гэтыя вялікія дні вызвалення.

Дзень схіляецца к вечару. Надыходзіць так званы «асабісты час».

17 гадзін 20 мінут. Каля каманднага пункта выстрайваецца каравул. Дзяжурны па атраду інструктуе байцоў і потым разводзіць па пастах. Праз гадзіну—вячэрняя паверка, а там—вячэра і адбой.

Наступае ноч. Лагер Васіля В. пагружаецца ў глыбокі сон. Цішыня. Толькі на камандным пункце яшчэ гарыць свечка. Гэта камандзір атрада гутарыць з тав. Ш., які заўтра пойдзе на новую складаную аперацыю. Яму прадстаіць узарваць склад боепрыпасаў ворага.

Партызан УСЕВАЛАД С.

МІНСКАЯ ВОБЛАСЦЬ.

Партызанскія карыкатуры

Той, хто моцны, — любіць смех. Ужо даўно вядома, што смех—гэта зброя. Умела карыстаюцца гэтай зброяй нашы партызаны.

Карыкатуры, якія малююць партызанскія мастакі, распаўсюджваюцца не толькі ў атрадах, але яны пападаюць і ў вёскі, гарады Беларусі, часова акупіраваныя немцамі. Нярэдка гэтую карыкатуру, бясстрашна вывешаную ноччу, можна раніцай застаць на дзвярах камендатуры, ля паліцэйскага ўчастка, на варотах нямецкіх казарм, на лесніцы афіцэрскага клуба. Ці раптам карыкатуру знаходзіць у сваіх паперах... камендант. Наогул спосабы распаўсюджвання партызанскіх карыкатур самыя рознастайныя, і сваёй мэты карыкатура дасягае.

Да ліку партызанскіх карыкатурыстаў павінен быць аднесены тав. Н. Т. з брыгады, дзе камандзірам тав. Л. Нягледзячы на цяжкія лясныя ўмовы, карыкатуры яго друкуюцца і разыходзяцца тыражом у 300 экземпляраў. Трэба прызнаць вялікае майстэрства партызана-карыкатурыста, уменне выбраць вострую, надзённую тэму, па-майстэрску распрацаваць яе.

Вось карыкатура: «Калі нямецкія скарочаныя лініі дасягнуць свайго прэдзела». Гітлер сядзіць на маленькім шматку зямлі, войскі саюзнікаў напіраюць на яго з усіх бакоў і дубасяць яго молатам. Ды гэты час ужо недалёка і аб гэтым гавораць бліскучыя поспехі нашай арміі на поўдні. Вось другая карыкатура. Як вядома, у немцаў на шапках арлы. Карыкатура намалёвана пасля заняцця нашымі войскамі горада Орла. «Хоць яны з арламі, але без Орла...». Фашыст нагружаны нарабаваным дабром. Пад малюнкам востры подпіс: «Хто скажа, што нямецкі салдат не самы вынослівы?». Гітлер нахіліўся над сваёй кнігай: «Мая барацьба». Карыкатура называецца: «Жалобныя вынікі, мая барацьба падыходзіць да канца».

Моцна і трапна, не ў брыво, а ў вока дастаецца паліцэйскім і ўсім другім сабакам, якія паслугуюць немцам. Карыкатурыст Н. Г. па-майстэрску схопленымі дэталямі перадае ўсю мярзоту гэтай сабачай пароды, якая на лапках служыць сваім падлюгам-гаспадарам.

Мы бачылі больш 20 апошніх карыкатур тав. Н. Г. і ўсе яны вострыя па свайму зместу, выдатныя па выкананню. Усе яны б'юць ворага ў сэрца.

Маюць нашы партызаны многа другіх мастакоў-карыкатурыстаў, творы якіх у свой час без сумнення зоймуць сваё месца ў музеі партызанскай барацьбы.

Добры прыклад адной пачатковай школы

Настаўнікі Гомельскай пачатковай школы № 8 уважліва вывучаюць кнігу таварыша Сталіна «Аб вялікай Айчыннай вайне Совецкага Саюза». Апрача таго яны праводзяць заняткі з насельніцтвам. Праводзяцца гутаркі на тэму «Усенародная дапамога фронту» па кнізе таварыша Сталіна. Прачытаны артыкулы з газет: «Вялікі бой пад Орлом», «Перамога, якой не ведаў свет».

Заняткі праводзяцца па раскладу. Настаўнікі старанна рыхтуюцца, і таму гутаркі бываюць надзвычай цікавыя.

Удзельнікі заняткаў арганізавалі чаркасаўскую брыгаду з 20 чалавек. Гэта брыгада разам з настаўнікамі дапамагла адрамантаваць і абсталяваць школу.

Л. КУЖАЛЕЎ.

Вечар чырвонаармейскай самадзейнасці

Жывая, бадзёрая чырвонаармейская самадзейнасць карыстаецца вялікім поспехам і любоўю працоўных. Гэта яшчэ раз пацвердзіў вечар мастацкай самадзейнасці адной вайсковай часці 1-га Беларускага фронта, наладжаны 5 красавіка ў кінотэатры імені 25-годдзя БССР.

Тэатр запоўнены. Тут рабочыя, служачыя, байцы, афіцэры, партыйныя работнікі. Агітбрыгадай, якая дала канцэрт, кіруе тав. Свістуноў. Першым быў выканан мантаж «На прывале» па творах Даўжэнка, Сіманава і другіх совецкіх пісьменнікаў. На прывале расказваецца аб баявых подвігах чырвоных лётчыкаў. Адзін з іх загінуў у час баявой аперацыі, і вось байцы ўшаноўваюць яго памяць.

Сваім бяспрыкладным подвігам гэты лётчык клікаў на барацьбу за Радзіму, і тут-жа байцы даюць клятву выгнаць немцаў з роднай зямлі.

Чырвоны воін не можа жыць без песні. На прывале выконваюцца бадзёрыя чырвонаармейскія песні і танцы. У мантажы ўдзельнічаюць Свістуноў, Чарнуха, Беспалько, Чмыхаў, Ермолава, Бібікаў і другія.

Тав. Мацура прачытала апавяданне братоў Тур—«Любоў». Затым былі выкананы ўрыўкі з украінскай оперы «Запарожац за Дунаем» і другія рэчы.

Прысутныя цёпла прынялі ўдзельнікаў чырвонаармейскай агітбрыгады.

Па рэспубліцы

✦ У Гомелі ўступіў у строй вулканізацыйны цэх аўтабазы.

✦ У Чэрыкаўскім раёне працуюць дзве больніцы, 2 урачэбныя і 11 фельчарска-акушорскіх пунктаў.

✦ Курсы дзесятнікаў для арцелей па торфаздабычы адкрыты ў Гомелі.

✦ Звыш 2.000 экземпляраў мастацкай літаратуры прыслалі грамадскія арганізацыі Чувашскай АССР бібліятэкам Мозыра.

✦ 80 трактарыстаў рыхтуюцца на курсах у Лоеўскай МТС. Большая частка іх—дзяўчаты.

(БЕЛТА).

Міжнародная інфармацыя

ЭВАКУАЦЫЯ ВЕНГЕРСКІХ ГАРАДОЎ

АНКАРА, 6 красавіка. (ТАСС). Будапештскі карэспандэнт анаталійскага агенцтва паведамляе, што па распараджэнню венгерскіх улад начата эвакуацыя Будапешта, а таксама гарадоў Будафок, Кішпешт, Палота, Уйпешт і іншых.

Неабходнасць эвакуацыі матывіруецца ўладамі «небяспекай паветраных палётаў».

СТАКГОЛЬМ, 6 красавіка. (ТАСС). Бернскі карэспандэнт газеты «Свенска Дагбладэт» перадае, што, па атрыманых ім грунтоўных вестках, апазіцыя ў Венгрыі пераходзіць да актыўнага супраціўлення. Аднак у апазіцыі няма сапраўднага правадыра. Выдаюцца нелегальныя газеты. Адна з гэтых газет, якая выходзіць ва Усходняй Венгрыі, называецца «Свабодная Венгрыя». Газета «Свабодная Венгрыя» заклікае да актаў сабатажу, за супрацоўніцтва з Ціто.

АКТЫ САБАТАЖУ У БЕЛЬГІІ

З канца кастрычніка 1943 года да сярэдзіны студзеня гэтага года бельгійскія патрыёты зрабілі 67 вялікіх актаў сабатажу на транспартных і прамысловых аб'ектах Бельгіі, якія эксплаатуюцца немцамі. За апошнія тры месяцы акты сабатажу сталі больш частыя. У прыватнасці, на чыгунках яны прынялі планамерны характар.

ВЫНІКІ НАЛЁТУ НА ПЛАЕШЦІ

ЛОНДАН, 6 красавіка. (ТАСС). Агенцтва Рэйтэр паведамляе, што ўчарашні налёт амерыканскіх бамбардыроўшчыкаў на Плаешці прычыніў вялікія разбурэнні сартыровачнай станцыі і нафтаачышчальным прадпрыемствам. Бомбамі былі падпалены аўтацыстэрны. Апрача таго, адбыліся вялікія выбухі ў раёне, дзе знаходзяцца нафтасховішчы і завод, які вырабляе боепрыпасы. З 120—150 знішчальнікаў праціўніка, якія ўзняліся ў паветра, збіта 40.

Па ўдакладненых даных, у час налёту 2 красавіка на Штэйр было збіта 157 германскіх знішчальнікаў.

Абстаноўка ў Сафіі пасля бамбардыровак

СТАМБУЛ, 6 красавіка. (ТАСС). Па вестках, якія паступілі сюды, бамбардыроўкі Сафіі ў ноч з 29 на 30 сакавіка і ўдзень 30 сакавіка былі найбольш моцнымі. У агульнай складанасці ў гэтых налётах удзельнічала каля 500 самалётаў. Былі скінуты фугасныя бомбы вялікага калібра. У выніку бамбардыровак у горадзе вялікія разбурэнні.

Значная частка насельніцтва Сафіі пакінула горад. Улады і паліцыя ўцяклі раней.

Разбураны і спалены рад памяшканняў, занятых нямецкімі салдатамі і ўладамі, у тым ліку гасцініца «Балгарыя». Пашкоджаны ваенныя інтэрнаты і штабы. Немцы вывозяць маёмасць і мэблю з займаемых імі дамоў у прыгарадныя сёлы. У горадзе няма святла і вады, адсутнічае хлеб. Дзяржаўныя ўстановы не працуюць, чыноўнікі разбегліся. Газеты не выходзяць.

Балгарская дэмакратычная апазіцыя патрабуе разрыву з Германіяй

СТАМБУЛ, 6 красавіка. (ТАСС). Тут атрыманы весткі аб тым, што на апошнім пасяджэнні балгарскага парламента выступілі прадстаўнікі дэмакратычнай апазіцыі — Стайноў і Мушанаў, якія патрабавалі неадкладнага змянення балгарскай палітыкі.

У сваім выступленні Стайноў падкрэсліў, што гітлераўская Германія пад ударамі Чырвонай Арміі церпіць паражэнне за паражэннем і недалёка час, калі ўся германская ваенная машына будзе сакрушана. Балгарыя не павінна гінуць разам з Германіяй, заявіў Стайноў, а павінна неадкладна парваць з ёю. У сваіх выступленнях Стайноў і Мушанаў звярнулі ўвагу парламента на тое, што палітыка балгарскага ўрада, накіраваная на далейшае выкананне запатрабаванняў гітлераўцаў, якія павялічваюцца з кожным днём, вядзе да пагоршання становішча Балгарыі.

Адказваючы на выступленні прадстаўнікоў апазіцыі, балгарскі прэм'ер Бажылаў заявіў, што ўрад не мае намеру мяняць сваю палітыку.

Налёт на Гамбург

ЛОНДАН, 7 красавіка. (ТАСС). Англійскае міністэрства авіяцыі паведаміла аб тым, што ў ноч на 7 красавіка самалёты англійскай бамбардыровачнай авіяцыі зрабілі налёт на Гамбург і аб'екты ў Рурскай і Рэйнскай абласцях.

Поўны правал спроб Мусаліні стварыць сваю „армію"

СТАМБУЛ, 6 красавіка. (ТАСС). Спробы італьянскага фашысцкага «ўрада» стварыць сваю «армію» натыкаюцца на непераможныя перашкоды. Нават у тым выпадку, калі паслугачам Гітлера ў Паўночнай Італіі ўдаецца сфарміраваць якую-небудзь воінскую часць, яны не спадзяюцца на яе боездольнасць. Газета «Рэджыме фашыста» апублікавала артыкул галоўнага падручнага Мусаліні—Фарыначы, які заяўляе, што «ў многіх выпадках» салдаты «не разумеюць свайго абавязку перад краінай» і што «іх адносіны да поваги фашысцкага рэжыму незразумелыя».

Падпольная італьянская газета «Італія лібера» паведамляе, што альпійскія часці, якія знаходзяцца ў Марленго (у правінцыі Бальцано) і ў Цірано, атрымалі загад аб перамяшчэнні ў Павару. У шляху адна часць «разгубляла» 300 чалавек, а другая—150 чалавек.

Салдаты і афіцэры, якія ўцяклі, далучыліся да партызанскіх атрадаў. У правінцыі Камо з сфарміраванай фашыстамі воінскай часці да партызан пайшло больш паловы яе асабовага складу.

Вялікія клопаты аб дзецях

КРЫЧАЎ, 7 красавіка. (БЕЛТА). У вызваленых раёнах Магілёўскай вобласці адкрыта 6 дзіцячых дамоў, у якіх выхоўваецца звыш 600 дзяцей. Вялікая частка іх — дзеці ваеннаслужачых, партызан, сіроты, бацькі якіх сталі ахвярамі нямецкіх акупантаў.

У першай палове красавіка адкрываюцца спецыяльныя дамы для дзяцей франтавікоў у Мсціслаўлі, Касцюковічах, Прапойску. У іх будзе выхоўвацца 500 дзяцей.

Для падсобных гаспадарак дзіцячых дамоў вызначана каля 100 гектараў зямлі, звыш 50 гектараў сенакосных угоддзяў. Падсобным гаспадаркам выдзелена таксама 25 дойных кароў, 10 свіней.

А Б ' Я В Ы

Наркамат аховы здароўя БССР і Цэнтральны Камітэт таварыства Чырвонага Крыжа БССР адкрываюць з 15 красавіка 1944 года **2-месячныя курсы медыцынскіх сёстраў** у Гомелі, Рэчыцы, Нова-Беліцы, Добрушы, Мсціслаўлі, Касцюковічах, Мозыры, Калінкавічах, Езярышчы.

Прымаюцца скончыўшыя 7-годку. Заявы падаваць у райздравы—да 10 красавіка.

Да заявы прыкладаць наступныя дакументы: 1. Даведку аб асвеце, 2. Аўтабіяграфію, 3. Пасведчанне аб нараджэнні, 4. Дзве фотакарткі.

3—3

З 15 красавіка 1944 года пачынаюцца **заняткі ў Гомельскай, Магілёўскай і Мозырскай** фельчарска-акушорскіх школах.

На 1 курс прымаюцца асобы з асветай не ніжэй 7-годкі, на 2 і 3 курсы—не скончыўшыя школу да вайны.

Заняткі на ўсіх курсах пачнуцца з 15 красавіка.

Да заявы прыкласці дакументы аб асвеце, аб узросце, аб месцы работы ці месцажыхарстве і 2 фотакарткі.

Заявы накіроўваць на імя дырэктараў школ у Гомель, Мозыр і Клімавічы (Магілёўская школа).

Наркамат аховы здароўя БССР.

3—2

РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ.

АТ00112. АДРАС РЭДАКЦЫІ: гор. Гомель, вул. Вароўскага, 10.